

“Verder bouwen aan een *betrokken samenleving*”

Eigen kracht
samen
aanpakken

Iets betekenen voor een ander,
levert meer op dan je denkt

De kracht van mensen

Verder bouwen aan een betrokken samenleving

Als samenleving zijn we veel sterker dan we misschien denken. We hebben namelijk elkaar. In goede en in moeilijke en minder gezonde tijden. De opdracht is nu om die kracht van mensen ten volle te benutten. Om beperkingen en belemmeringen te veranderen in kansen.

Die omslag is hard nodig. De samenleving zoals we die nu hebben ingericht, wordt onbetaalbaar, maar belangrijker: ze doet burgers tekort. Veruit de meeste inwoners zijn uitstekend in staat om zelf of met hulp van anderen hun problemen op te lossen. Met familie, vrienden, buren, collega's of bekenden uit het verenigingsleven. De kracht en creativiteit zit in mensen, niet in wetten en regels .

Vanuit deze gedachte gaan we naar een samenleving waarin iedereen meedoet als dat mogelijk is. Waarin we zolang mogelijk zelf de regie over ons leven voeren en elkaar en de mensen om ons heen ondersteunen. De gemeente, die dicht bij de burger staat, organiseert deze ontwikkeling samen met u, de zorg- en welzijnsinstellingen en andere initiatieven. Vanaf 2015 worden gemeenten namelijk verantwoordelijk voor de uitvoering van alle wettelijke taken rond jeugd, werk en zorg.

In deze regio pakken Leudal, Nederweert en Weert die opdracht samen op. We geven ruimte aan initiatieven die de gemeenschap en onze inwoners versterken. Die zorgen dat mensen niet in de knel raken. Wie het op eigen kracht of met hulp van de omgeving echt niet redt, krijgt ondersteuning op maat. Vanzelfsprekend. In een samenleving waarin iedereen meedoet, zorgen we voor elkaar en laten we niemand in de kou staan. Oftewel:

Eigen kracht, samen aanpakken.

“Een toonbeeld van eigen kracht”

Volledig afhankelijk zijn van zorg en toch een zelfstandig leven leiden

Pierre Stienen (67) uit Weert laat zien waar de mens met wilskracht en optimisme toe in staat is. Ondersteund door toegewijde verpleegkundigen, familie en moderne hulpmiddelen bepaalt hij zelf hoe zijn dag er uitziet. Thuis, in zijn vertrouwde woning waar hij jarenlang het leven deelde met zijn vrouw en waar hij zijn lichamelijke beperkingen kan relativeren. “Ik ben de gemeente Weert dankbaar. Ik heb de Rolls Royce onder de elektrische rolstoelen. Dit ding is werkelijk prima.”

Op zijn 26e overleefde hij een zwaar motorongeluk. De Weertenaar belandde met een dwarslaesie in een rolstoel, maar wist zichzelf te redden. Tot 2009 toen hij ongelukkig ten val kwam als gevolg van een mankement aan zijn nieuwe douchestoel en volledig afhankelijk werd van zorg. De kamer in het verpleeghuis was al gereserveerd maar Pierre Stienen trok zijn eigen plan. “Ik stelde mezelf de vraag: wil ik leven? Het antwoord was ja, maar dan ook goed. En dus ben ik na mijn revalidatie in Hoensbroek weer naar huis gegaan.”

Levensgenieter In zijn aangepaste woning in de wijk Biest krijgt hij sindsdien via de Wmo en AWBZ alle zorg en ondersteuning die hij nodig heeft om zelfstandig zijn leven te kunnen leiden. Naast dagelijkse verzorging en hulp in het huishouden maakt Pierre gebruik van allerlei technische hulpmiddelen. Denk aan een elektrische rolstoel, een personenlift, een douchestoel, een in hoogte verstelbaar bed, een automatische deur opener met cameraopstelling en een zogeheten ‘vijfde wiel’ voor aan de handbewogen rolstoel zodat hij zelfstandig zijn boodschappen kan doen. Uit eigen middelen kocht hij een aangepast busje waarmee hij heel Europa doorkruist en naar alle thuiswedstrijden van Roda JC rijdt. “Denk niet dat ik de hele dag binnen zit. Ik heb een vriendin, we gaan er op uit. Steden en tentoonstellingen bezoeken, muziek luisteren, een goed glas wijn drinken. Genieten van het leven.”

Eigen kracht Zijn zoon onderhoudt de tuin, zijn dochter staat klaar met raad en daad. “Als ik hulp nodig heb, dan vraag ik die. Geloof me maar. Maar als ik het zelf kan, dóe ik het zelf. En laten we één ding vooral niet vergeten. Ondanks alle zorg en voorzieningen die ik nodig heb, ben ik als thuiswonende voor de overheid vele malen goedkoper dan een bewoner van een verpleeghuis.” Met een kritische blik volgt hij de veranderingen in de Wet maatschappelijke ondersteuning. Met name de verhoging van de eigen bijdrage en de strengere eisen voor het aanvragen van huishoudelijke hulp baren hem grote zorgen. “Hulp bij het huishouden is voor mij onmisbaar. Het extra geld dat ik straks kwijt ben aan zorg gaat van mijn pensioen af. Het reserve-inkomen dat ik zelf heb opgebouwd voor de pensioentijd is een noodzakelijke aanvulling op de AOW. Mede hiervan moet ik leven en mijn woning betalen. Je kunt je voorstellen dat het levensgeluk daarmee onder druk komt te staan.” Hij heeft zijn punt gemaakt. En daarmee is het ook klaar. Pierre Stienen richt zijn energie liever op positieve zaken. Hij leidt het leven dat hij wil leiden. Een leven waarin hij zelf aan de touwtjes trekt. Het lichaam mag dan ondersteuning nodig hebben, de geest functioneert op vol vermogen. “Ik eet nog liever droog brood dan dat ik mijn zelfstandigheid opgeef.”

Pierre Stienen

***“Als ik hulp nodig heb, dan vraag ik die. Geloof me maar.
Maar als ik het zelf kan, dóe ik het zelf.”***

**Eigen kracht
samen
aanpakken**

“De ideale situatie: één gezin, één plan”

Op weg naar toegankelijke jeugdzorg

“Als ouder doe je alles wat in je macht ligt om je kind zorgeloos te laten opgroeien. Maar soms zijn de problemen zo groot dat je het in je eentje niet redt. Op zo'n moment is het belangrijk dat je weet waar je moet zijn voor hulp en begeleiding.”

Yvonne Smolenaers uit Nederweert kan er als geen ander over meepraten. Na een lange, medische zoektocht hoorde ze in 2006 eindelijk wat er met haar dochter Inge aan de hand was. Inge heeft Asperger, een autismestoornis die het moeilijk maakt om verbanden te leggen en sociale contacten op waarde te schatten. Amper twee maanden na de diagnose kreeg Yvonne een tweede mentale klap te verwerken: zoon Jur had autisme. “Het was een hele moeilijke periode. Tegelijkertijd was ik opgelucht dat er na al die jaren eindelijk duidelijkheid was en dat we met een gerichte behandeling konden starten.”

Doolhof Over de begeleiding zelf is ze tevreden. Minder te spreken is de Nederweertse over het regelwerk eromheen. De energie die het kost om ondersteuning aan huis en een indicatie voor speciaal onderwijs aan te vragen. Yvonne Smolenaers maakte kennis met de wereld van persoonsgebonden budgetten (pgb's), indicaties, herindicaties en controles. “Een doolhof van instanties, regelingen en geldstromen waarin je als ouder zelf de weg moet zien te vinden. Enorm complex, niet efficiënt en bovendien afstandelijk. Daarbij veranderen de regels steeds. En omdat er geen dossier wordt aangelegd, moet je keer op keer dezelfde stukken meesturen. Ik heb thuis twee dikke klappers vol met papieren. Jeugdzorg, Zorgkantoor, pgb, vervoersindicaties voor speciaal onderwijs en ga zo maar door.”

Eén kind, één plan Vanaf 2015 worden gemeenten verantwoordelijk voor alle taken op het gebied van jeugdzorg. Volgens Yvonne Smolenaers is het een uitgelezen kans om alle zorg, begeleiding en de bijbehorende geldstromen goed op elkaar af te stemmen. “Er moet één plan komen in plaats van tien plannen. Eén loket waar per kind en gezin bekeken wordt wat er nodig is; op school, thuis en in de vrije tijd. Daar ligt volgens mij de kracht. En doordat de gemeente dichter bij de burger staat, hoop ik dat het contact ook wat persoonlijker wordt.” De Nederweertse zet zich ook in voor andere kinderen. Als lid van het Ouderpanel Jeugdzorg Midden-Limburg en het Wmo-platform in Nederweert waakt ze over de belangen van de jeugd. Daarbij geeft ze gevraagd en ongevraagd advies over alle veranderingen die op stapel staan. “Veel ouders doen geen beroep op jeugdzorg omdat ze niet weten hoe het werkt en waar ze moeten zijn. We hebben nu de kans om het beter te regelen, om het voor iedereen helder en toegankelijk te maken. Om die reden wil ik mijn praktijkervaringen graag delen met de gemeente die de lijnen van het nieuwe beleid gaat uitzetten.” Met haar kinderen Inge (18) en Jur (13) gaat het goed. Ze ontwikkelen zich uitstekend binnen het speciaal onderwijs. Yvonne Smolenaers: “Ik ben heel dankbaar voor alle ondersteuning die ze hebben gehad. Het heeft hen gebracht tot waar ze nu zijn. Inge en Jur willen geen uitzonderingspositie. Ze willen als gewone mensen behandeld worden en volwaardig meedoen. Dat is mijn wens voor alle kinderen. Dat ze een normaal leven kunnen leiden.”

Yvonne Smolenaers

“Er moet één plan komen in plaats van tien plannen. Eén loket waar per kind en gezin bekeken wordt wat er nodig is; op school, thuis en in de vrije tijd. Daar ligt volgens mij de kracht.”

“Zinvol en volwaardig meedoen”

Service Team Leudal is zijn tijd vooruit

Onze samenleving wordt alleen maar sterker als iedereen zijn steentje bijdraagt en de kans krijgt op een waardevolle dagbesteding. Dus ook inwoners die in moeilijkheden zijn geraakt en daardoor nauwelijks uitzicht hebben op een betaalde baan. Het Service Team Leudal laat zien tot wat voor moois dit kan leiden. Het team in Haelen telt een kleine dertig mensen van 18 tot en met 64 jaar die als gevolg van persoonlijke problemen of een beperking zijn aangewezen op een uitkering. Onder de bezielende leiding van coördinator Ruud Packbier doen zij allerhande klussen en werkzaamheden waar de gemeentelijke buitendienst niet aan toekomt. Denk aan het onderhoud van groen, het opruimen van zwerfvuil of het schoonmaken van verkeersborden. De medewerkers vormen een hecht team dat op eigen kracht functioneert, persoonlijk talent de ruimte geeft en een waardevolle bijdrage levert aan de lokale samenleving.

Volwaardig meedoen Het Service Team Leudal loopt vooruit op de Participatiewet die er van uitgaat dat iedereen meedoet, waar nodig met persoonlijke ondersteuning. Ruud Packbier legt uit: “We zijn hier niet bezig met pappen en nathouden, onze jongens doen écht mee. We zijn een professioneel bedrijf, dát maakt ons bijzonder. Het mes snijdt aan twee kanten. Enerzijds zorgen we ervoor dat de gemeente er netjes bij ligt. En minstens zo belangrijk: mensen hervinden bij ons hun basis en vertrouwen. Ze voelen zich serieus genomen en gewaardeerd. Eenmaal begonnen, zie je ze opbloeien en persoonlijk groeien. Prachtig om te zien.”

Regelmaat Marco Jacobs (37) uit Neer heeft zijn draai gevonden binnen het Service Team Leudal. Hij vertelt waar zijn talent en passie ligt. “Ik zorg er onder meer voor dat de reclameborden in de gemeente aan de hand van een checklist goed geplaatst worden. Ik krijg regelmatig complimenten, dat doet me goed. Ik moet er niet meer aan denken om de hele dag tussen vier muren te zitten. Regelmaat, daar voel ik me het beste bij.” Zijn collega Marcel Wolters (45) uit Horn, ervaren in het groenonderhoud, is het daar roerend mee eens. “Ik ga nu naar huis met het gevoel dat ik iets zinvol heb gedaan. Ik heb weliswaar een uitkering maar dit voelt als een volwaardige baan. Je werkt samen met collega’s, we staan voor elkaar klaar.”

Talent benutten Nieuwkomers voelen zich snel thuis binnen het Service Team Leudal dat in 2009 werd opgericht en zijn waarde al ruimschoots heeft bewezen. Coördinator Ruud Packbier is de spin in het web. Hij verzorgt de intake, voert de dagelijkse leiding, verantwoordt de resultaten aan Sociale Zaken en helpt de deelnemers bij het oplossen van persoonlijke problemen en de zoektocht naar betaald werk. “Een baan vinden blijft vaak lastig vanwege de situatie waarin mensen zich bevinden. Toch zetten we daar op in. Samen gaan we eerst de persoonlijke problemen aanpakken. Om te kunnen werken, moet de basis in orde zijn. In iedereen schuilt een talent. De kunst is om dat talent te ontdekken en te benutten.”

Ruud Packbier

“We zijn hier niet bezig met pappen en nathouden, onze jongens doen écht mee. We zijn een professioneel bedrijf, dát maakt ons bijzonder.”

1 JANUARI 2015 En dan?

**Vanaf 2015 gaan verschillende taken van de rijksoverheid naar de gemeenten.
Wat gaat er gebeuren?**

Van AWBZ naar Wmo In de toekomst wordt alleen intensieve (langdurige) zorg betaald vanuit de zorgverzekering. De lichtere vormen van ondersteuning en begeleiding lopen voortaan via de gemeenten: via de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo).

Van Jeugdzorg naar Jeugdhulp De jeugdzorg in Nederland is over vele lagen georganiseerd, en er zijn veel instanties bij betrokken. Vanaf 2015 staat het hele gezin centraal: Eén Gezin, Eén Plan. Het Centrum voor Jeugd en Gezin krijgt een belangrijke plek in de plannen.

Meedoen naar vermogen De Participatiewet gaat de Wajong, de Sociale Werkvoorziening en de Bijstandswet vervangen. Het doel is dat zoveel mogelijk mensen actief deelnemen aan de samenleving: Ook mensen die, om welke reden dan ook, moeilijk aan een baan komen of aangepast werk nodig hebben.

Deze folder is de eerste stap om de inwoners van Leudal, Nederweert en Weert te informeren over de veranderingen in de AWBZ, de jeugdhulp en de participatiewet. In de loop van dit jaar ontvangt u nog meer informatie.

Eigen kracht
samen
aanpakken

Gemeente leudal

Nederweert
samen groots!

GEMEENTE WEERT